

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 11^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1954

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὁ πρόεδρος κ. Γεώργ. Ἰωακείμογλου ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους **Σωτηρίου Μπρίσκα** καὶ λέγει περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἐκλιπόντος τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Ἀκαδημαῖοί,

Ἔχω νὰ ἐπιτελέσω τὴν στιγμὴν ταύτην θλιβερὸν καθῆκον. Μετὰ βαθυτάτης λύπης Σᾶς ἀγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας **Σωτηρίου Μπρίσκα**.

Ὁ Σωτήριος Μπρίσκας ἐσπούδασεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ Ἰατρικῆν. Τὸ 1927 ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς καὶ τὸ 1937 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ. Ἡ διδακτορικὴ του διατριβὴ ἀφεώρεα εἰς σπουδαιότατον θέμα, τὴν ἐνέργειαν τοῦ χαλκοῦ ἐπὶ τῶν ἀναιμιῶν.

Ἐπῆρξα εἰσηγητῆς τῆς διατριβῆς ταύτης διὰ τὴν ὁποίαν ἐγνωμάτευσα τότε ὅτι ἀποτελεῖ αὕτη ἀξίαν λόγου πρόοδον εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Ὁ Μπρίσκας μετέβη ἀργότερον εἰς Παρισίους ὅπου ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων καὶ ὑπηρέτησεν εὐδοκίμως εἰς διάφορα νοσοκομεῖα.

Τὸ 1939, κατόπιν ἐπιτυχοῦς διαγωνισμοῦ, ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ *Professeur Agregé*.

Πολυάριθμοι εἶναι αἱ ἐπιστημονικαὶ μελέται τοῦ Μπρίσκα, αἱ ὁποῖαι ἔτυχον ἰδιαίτερας ἀναγνωρίσεως. Ἐτυχε βραβείων παρὰ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων, τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν. Εἰς ἀριθμὸν τὰ ἐπιστημονικά του δημοσιεύματα ὑπερβαίνουν τὰ 150. Εἰς τοὺς Γαλλικοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους κατεῖχεν ἐξέχουσαν θέσιν.

Ὁ Μπρίσκας ἤσκησε τὴν Ἱατρικὴν ἐν Γαλλίᾳ συμφώνως μὲ τὸν Ἱπποκράτειον ὄρκον.

Πλεῖστοι Ἕλληνες μεταβαίνοντες εἰς Παρισίους πρὸς θεραπείαν ἐτύγγανον ἰδιαιτέρας ἀντιλήψεως καὶ μερίμνης χωρὶς νὰ γίνεταί διάκρισις ὑπ' αὐτοῦ μεταξὺ πλουσίου καὶ πένητος. Διὰ τοῦτο εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητες τῆς Γαλλίας τὸ ὄνομά του ἦτο γνωστὸν καὶ πλεῖστοι ἦσαν οἱ εὐγνωμονοῦντες αὐτόν.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπώλεσεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σωτηρίου Μπρίσκα ἓνα διαπρεπῆ ἐπιστήμονα καὶ ἔξοχον ἄνθρωπον.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ πρόεδρος κ. Γεώργιος Ἰωακείμογλου παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ κ. Χρήστου Σωκρ. Σολομωνίδου «Τὸ θέατρο στὴ Σμύρνη, (1657—1912)», Ἀθῆναι 1954, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1952¹ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν βιβλίον τοῦ γνωστοῦ Σμυρναίου λογοτέχνου καὶ λογίου κ. Χρήστου Σολομωνίδου. Τὸ βιβλίον ἐκεῖνο ἔφερε τὸν τίτλον «Στὶς ὄχθες τοῦ Μέλῃ» καὶ ἀφεῶρα εἰς τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον Σμυρναίων ποιητῶν καὶ λογίων κατὰ τὰς δεκαετηρίδας πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ 1922.

Ὁ κ. Χρήστος Σολομωνίδης, συνεχίζων μὲ πόνον καὶ νοσταλγίαν τὴν ἐξιστόρησιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Σμύρνης, μᾶς χαρίζει ἐν νέον βιβλίον «Τὸ θέατρο στὴ Σμύρνη (1657—1922)». Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ 358 σελίδας καὶ διαιρεῖται εἰς 38 κεφάλαια. Ἀναφέρω τοὺς τίτλους μερικῶν κεφαλαίων διὰ νὰ λάβητε ἰδέαν τινὰ τοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου: «Τὸ ἀρχαῖο θέατρο στὸ λόφο Πάγο», «Τὸ πρῶτο θέατρο», «Ὁ πρῶτος ἑλληνικὸς θίασος», «Ἑλληνικοὶ θίασοι (Ταβουλάρης—Ἀλεξιάδης)», «Θέατρο Μπουρνόβα», «Τὰ ἀρχαῖα δράματα σὲ μετάφραση», «Ἡ ὀπερέττα στὴ Σμύρνη», «Τὸ θέατρο Σμύρνης», «Στὰ χρόνια τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου», «Στὰ χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς», «Τὸ τέλος τῆς Ἑλληνικῆς Σμύρνης», «Σμυρναῖοι ἠθοποιοί», «Σμυρναῖοι θεατρικοὶ συγγραφεῖς», «Θεατρικὲς σμυρναϊκὲς ἐκδόσεις». Περιλαμβάνει τὸ βιβλίον καὶ πολλὰς εἰκόνας τῆς Σμύρνης εἰς διαφόρους ἐποχάς, ἐπίσης εἰκόνας θεάτρων, ἠθοποιῶν, θεατρικῶν προγραμμαμάτων κτλ.

Πόσον ζωηρὰ ἦτο ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἰς τὴν Σμύρνην ἀποδεικνύει τὸ γεγονός, ὅτι ἤδη πρὸ 130 ἐτῶν, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1824, δίδεται παράστασις ἀπὸ Εὐρωπαίους ἐρασιτέχνας ἰταλικοῦ ἔργου. Ὁ πρῶτος Ἑλληνικὸς θίασος παρουσιάζ-

1. Βλ. Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τόμ. 27 (1952), σ. 150.